

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.859 van 9 maart 2000
in de zaak A. 86.180/VII-19.221.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. MANDELBLAT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Reyerslaan 41, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Albanese nationaliteit, op 19 augustus 1999 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van de beslissing van de Minister van Binnen-
landse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om
het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker
betekend op 9 juli 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Albanese nationaliteit, komt in België aan op 26 februari 1999 en verklaart zich op 9 maart 1999 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Albanees, met behulp van een tolk.

1.2. Op 7 juli 1999 verklaart de Griekse Overheid zich akkoord met de overname van verzoeker.

1.3. Op 9 juli 1999 wordt aan verzoeker een doorlaatbewijs voor Griekenland afgeleverd.

1.4. Op 9 juli 1999 wordt aan verzoeker de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van

het Rijk te verlaten betekend. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de Griekse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 5.2 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.

Betrokkene is in het bezit van een visum afgeleverd door de Griekse autoriteiten en de Griekse overheid heeft in datum van 08/07/1999 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemd persoon. Bovendien heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf (5) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij (4) de Griekse overheid."

2. Overwegende dat verzoeker op 16 december 1999 een "nota" heeft verstuurd naar de griffie van de Raad van State; dat een dergelijk stuk niet is opgenomen in artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State; dat bijgevolg deze "nota" uit de debatten wordt geweerd;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 33 van de

Conventie van Genève, ondertekend op 8 juli 1951, betreffende de status van vluchtelingen, doordat, samengevat, verzoeker wordt teruggestuurd naar Griekenland, waar de Griekse Autoriteiten de rechten van Albanese asielzoekers op grote schaal miskennen, dat hij aanvoert dat hij zal worden uitgewezen naar Albanië zonder dat zijn asielaanvraag behandeld zal worden, dat hij, op basis van een uittreksel uit "Human Rights Watch World Report 1998" en van een aantal krantenartikels betoogt dat hij wel voldoende specifieke elementen heeft aangevoerd waarom niet Griekenland maar België zijn asielaanvraag moet behandelen en dat hij op het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de gelegenheid heeft gehad om deze redenen uiteen te zetten;

2.1.2. Overwegende dat artikel 33, 1 van de Conventie van Genève bepaalt :

"1. Geen der Verdragsluitende staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zouden worden op grond van ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.";

2.1.3. Overwegende dat de door verzoeker aangehaalde "specifieke elementen" waarom België en niet Griekenland zijn asielaanvraag zou moeten behandelen refereert naar artikel 9 van de Dublin-overeenkomst van 15 juni 1990; dat dit artikel bepaalt :

"Artikel 9. Iedere Lid-Staat kan, ook wanneer hij met toepassing van de in deze overeenkomst vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, om redenen van humanitaire aard, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden, op verzoek van een andere Lid-Staat en op voorwaarde dat de asielzoeker ermee instemt, een asielverzoek behandelen.

Indien de aangezochte Lid-Staat dat verzoek inwilligt, wordt de verantwoordelijkheid voor de behandeling aan deze Staat overgedragen.";

Overwegende dat de door verzoeker aangehaalde stavingsstukken van algemene aard zijn; dat deze gegevens niet in verband worden gebracht met zijn persoonlijke situatie; dat deze "specifieke elementen" voor het eerst worden naar voor gebracht voor de Raad van State; dat immers uit de stukken van het administratief dossier en vooral uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker geen melding heeft gemaakt van eventuele problemen met de Griekse Overheden; dat hij bovendien over een visum beschikt dat afgeleverd werd door de Griekse Overheid, wat in strijd is met de bewering dat Griekenland de rechten van Albanezen op grote schaal zou miskennen en dat hij zou worden teruggestuurd naar Albanië; dat noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker redenen van "humanitaire aard, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden" in de zin van artikel 9 van de Dublin-overeenkomst heeft aangehaald; dat de Minister van Binnenlandse Zaken in alle redelijkheid toepassing kon maken van de Dublin-overeenkomst en derhalve kon beslissen dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse Autoriteiten toekomt; dat in verband met de schending van artikel 33 van de Conventie van Genève uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker met geen woord heeft gerept over eventuele miskenningen van de rechten van Albanezen en van de uitwijzing naar Albanië; dat bovendien verzoeker niet wordt teruggestuurd naar Albanië, maar integendeel een doorlaatbewijs en een vliegtuigticket naar Griekenland heeft gekregen, nadat de Griekse Overheid op 8 juli 1999 heeft ingestemd met de vraag tot overname overeenkomstig de Dublin-overeenkomst; dat hieruit volgt dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht geen schending inhoudt van artikel 33 van de Conventie van Genève; dat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, doordat hij wordt teruggewezen naar Griekenland waar zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zouden zijn;

2.2.2. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt, dat de Minister van Binnenlandse Zaken een correcte toepassing heeft gemaakt van de Dublin-overeenkomst en artikel 33 van het Verdrag van Genève op het eerste gezicht niet heeft geschonden; dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij in Griekenland zal worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen; dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.